

по стръмнините, съставятъ такива средства, които липсватъ на обитателите на ниските страни.

Нашия ступанъ свари ни пилета съ разни корени, и ние синца ъдохме отъ едно гърне съ дървени лъжици и костурки. Тая ниска, мрачна стая съ горящия посреда оганъ, който освѣщаваше съ своя мжделивъ блѣсакъ високите калпаци и лъскавото оръжие на черкезите, които бѣха наслѣдали наоколо по турски, приличаше по-скоро на разбойническа пещера, отъ колкото на християнско жилище. Тия черкези бѣха хубавци, високъ ръстъ, широкоплещи, енергични и дѣятелни хора. Сичките тѣ не отколѣ бѣха дошли отъ своята далечна родина, и още носѣха своята народна дреха — джлагъ престиснатъ при талията кафтанъ. Тѣхния войвода бѣше живѣлъ нѣколко години въ Цариградъ и бѣше облѣченъ въ турски дрехи, които твърдѣ приличаха на неговата висока, израстна фигура. Той носеше платнени шалвари, широки отгорѣ и тѣсни надолу, като почнешъ отъ колѣните, кжсо забунче, великолѣпно обшити съ червенъ гайтанъ, червенъ широкъ поясъ, желтъ тюрбанъ и европейски обуца съ високи токове. Сичкото това облѣкло доказваше, по причина на своята изящна работа, че, поне, една отъ жените на предводители знае добръ да шие. Черкезите отиваха въ Нишъ, за да зематъ участие въ предполагаемото разграбване Алексинацъ. Тѣ изобщо сж приятни за пхтъ другаре и не показаха никакво опитвание за грабежъ, ако и да бѣхъ самичакъ по между имъ, даже безъ покровителството на силния американски орелъ, въ лицето на Скайлера. Но може би необходимо е да обясня, какъ сжмъ испадналъ въ такова чудновато об-